

Bruxelles, 9. ožujka 2018.
(OR. en)

6804/18

**Međuinstitucijski predmet:
2017/0138 (CNS)**

**FISC 103
ECOFIN 206**

NAPOMENA

Od:	Predsjedništvo
Za:	Vijeće
Predmet:	Obvezna automatska razmjena informacija u području oporezivanja u odnosu na prekogranične aranžmane o kojima se izvješćuje • <i>politički dogovor</i>

I. UVOD

1. Komisija je 21. lipnja 2017. predstavila navedeni zakonodavni prijedlog¹. Glavna je svrha te inicijative povećati poreznu transparentnost i boriti se protiv agresivnog poreznog planiranja unošenjem novih odredaba u postojeću Direktivu Vijeća 2011/16/EU o administrativnoj suradnji u području oporezivanja² (DAC), čime bi države članice bile obvezne:
 - utvrditi pravila obveznog objavljivanja nacionalnim nadležnim tijelima informacija o potencijalno agresivnim mehanizmima poreznog planiranja s prekograničnim učinkom („aranžmani”) od strane „posrednika” (npr. poreznih savjetnika ili drugih sudionika koji obično sudjeluju u izradi, marketingu ili organizaciji provedbe takvih „aranžmana” ili upravljanju njome) i

¹ Dok. 10582/17 FISC 149 ECOFIN 572 IA 115 + ADD 1, ADD2, ADD 3.

² SL L 64, 11.3.2011., str. 1., kako je izmijenjena.

– osigurati da nacionalna porezna tijela automatski razmjenjuju te informacije s poreznim tijelima drugih država članica koristeći se mehanizmom koji je propisan u DAC-u.

2. Pitanja obuhvaćena tim zakonodavnim prijedlogom zauzimaju važno mjesto na popisu prioriteta u EU-u i na međunarodnoj razini. U svojim zaključcima od 25. svibnja 2016. o vanjskoj strategiji za oporezivanje i mjerama protiv zlouporaba poreznih ugovora Vijeće EU-a pozvalo je Europsku komisiju „na razmatranje zakonodavnih inicijativa o pravilima obveznog objavljivanja na temelju mjere 12. projekta OECD-a¹ protiv smanjenja porezne osnovice i premještanja dobiti, s ciljem uvođenja učinkovitijih načina destimuliranja posrednika koji pomažu u utaji poreza ili izbjegavanju plaćanja poreza”.²
3. U prijedlogu Komisije okvirno se odražavaju elementi mjere 12. akcijskog plana za BEPS, a u OECD-u u tijeku je rad na predlošku pravila o obveznom objavljivanju koji obuhvaća aranžmane u vezi s izbjegavanjem poreza. U tom kontekstu te s obzirom na predstojeći sastanak ministara financija skupine G20 i guvernera središnjih banaka koji će se održati od 17. do 20. ožujka 2018. u Buenos Airesu, važno je podsjetiti da je na sastanku Europskog vijeća u ožujku 2013. izjavljeno da je za izradu međunarodno prihvaćenih standarda za sprečavanje smanjenja porezne osnovice i premještanja dobiti potrebna bliska suradnja s OECD-om i skupinom G20.³ Politički dogovor Vijeća o tom predmetu bio bi važan korak u tom kontekstu.
4. Jedan od prioriteta Unije u sljedećih pet godina utvrđen na sastanku Europskog vijeća u lipnju 2014. jest „jamčiti pravednost: suzbijanjem utaje poreza i porezne prijevare kako bi svi dali svoj ravnomjerni doprinos”.⁴ Nadalje, na sastanku Europskog vijeća u prosincu 2014. zaključeno je da je „potrebno hitno uložiti dodatne napore u borbu protiv izbjegavanja plaćanja poreza i agresivnog poreznog planiranja, na globalnoj razini i razini EU-a.”⁵ Na sastanku Europskog vijeća u lipnju 2016. izjavljeno je da „borba protiv poreznih prijevare,

¹ Ministri financija skupine G20 i čelnici država skupine G20 podržali su akcijski plan OECD-a protiv smanjenja porezne osnovice i premještanja dobiti, a ECOFIN ga je pozdravio u svojim „Zaključcima Vijeća o smanjenju porezne osnovice i prijenosu dobiti u kontekstu EU-a” iz prosinca 2015. (dok. 15150/15 FISC 185 ECOFIN 965, točka 6.).

² Dok. 9452/16 FISC 85 ECOFIN 502, točka 12.

³ Dok. EUCO 23/13 CO EUR 3 CONCL 2, točka 6.

⁴ Dok. EUCO 79/14 CO EUR 4 CONCL 2, točka 2.

⁵ Dok. EUCO 237/14 CO EUR 16 CONCL 6, točka 3.

utaja i izbjegavanja poreza te pranja novca ostaje prioritet i u EU-u i na međunarodnoj razini”¹, uz konkretno pozivanje na dvije nedavne izmjene DAC-a².

5. Europski gospodarski i socijalni odbor dao je mišljenje o tom zakonodavnom prijedlogu 18. siječnja 2018.³, a Europski parlament 1. ožujka 2018.⁴

II. TRENUTAČNO STANJE

6. Bugarsko predsjedništvo dalo je prednost radu na tom predmetu, nadovezujući se na znatan napredak koji je estonsko predsjedništvo ostvarilo u okviru Radne skupine za porezna pitanja i Radne skupine na visokoj razini za porezna pitanja. U planu za poreznu politiku bugarsko predsjedništvo obvezalo se raditi na postizanju ranog dogovora o tom predmetu.⁵ U 2018. Radna skupina za porezna pitanja sastala se četiri puta (9. siječnja, 26. siječnja, 8. veljače i 26. veljače 2018.). O tom se predmetu raspravljalo i na sastanku Radne skupine na visokoj razini održanome 28. veljače 2018., kao i na sastanku Odbora stalnih predstavnika (dio II.) 7. ožujka 2018.
7. Sve delegacije slažu se u vezi s načelom da objavljivanje informacija o potencijalno agresivnim aranžmanima poreznog planiranja s prekograničnom dimenzijom može djelotvorno doprinijeti stvaranju okružja pravednog oporezivanja na unutarnjem tržištu i s tim da porezna tijela razmjenjuju objavljene informacije s istovrsnim tijelima u drugim državama članicama.
8. Na sastanku Odbora stalnih predstavnika (dio II.) održanome 7. ožujka 2018. većina delegacija mogla je podržati kompromisni tekst predsjedništva koji je predstavljen na tom sastanku. Međutim, neke države članice i dalje su imale rezerve u vezi s „obilježjem C.1” (vidi dio III. ove napomene), a jedna delegacija imala je rezervu na tekst „obilježja E.3”.

¹ Dok. EUCO 26/16 Co EUR 5 CONCL 3, točka 17.

² Vijeće je proširilo područje primjene DAC-a na automatsku razmjenu informacija o poreznim mišljenjima i prethodnim sporazumima o transfernim cijenama (u 2015.) te o izvješćima po zemljama velikih skupina multinacionalnih poduzeća (u 2016.).

³ Dok. 5631/18 FISC 34 ECOFIN 60.

⁴ Još nije objavljeno u Službenom listu.

⁵ Dok. 5668/18 FISC 37, točka 9.

9. S obzirom na sastanak Vijeća ECOFIN i s ciljem rješavanja preostalih nedoumica svih delegacija, predsjedništvo stoga iznosi ažurirani kompromisni tekst, utvrđen u Prilogu I. ovoj napomeni. Usto, predsjedništvo predlaže da tekst direktive bude popraćen izjavom Vijeća (kako je navedeno u Prilogu II. ovoj napomeni) koja će se unijeti u zapisnik Vijeća nakon donošenja ove direktive.
10. Predsjedništvo se nada da će se ključno pitanje koje se navodi u dijelu III. ove napomene (u vezi s „obilježjem C.1”) riješiti, da sve delegacije mogu prihvatiti tekst „obilježja E.3” te da se na sastanku ECOFIN-a u ožujku 2018. može postići politički dogovor o kompromisnom tekstu.

III. KLJUČNO PITANJE – „*Obilježje C.1*” o aranžmanima o kojima se izvješćuje

11. Jedno od „obilježja” (opisi „aranžmana” o kojima se izvješćuje) obuhvaća prekogranična plaćanja koja se mogu odbiti od poreza s posebnim značajkama (vidjeti Prilog IV., preambulu i dio C točku 1. kompromisnog teksta predsjedništva o Nacrtu direktive).
12. Na sastanku Odbora stalnih predstavnika (dio II.) održanome 7. ožujka 2018. u osnovi je ukazano na sljedeća pitanja u vezi s „obilježjem C.1”:
 - a) Prilog IV. dio C stavak 1. točka (b) podtočka i.: neke delegacije nisu mogle prihvatiti, kao jednu od značajki aranžmana koja spada pod „obilježje C.1”, da jurisdikcija primatelja takvih plaćanja ne propisuje plaćanje poreza na dobit ili takav porez propisuje po nultoj stopi. Te delegacije navode da bi takav zahtjev, ako nije ograničen u pogledu područja primjene, doveo do administrativnog opterećenja koje je nerazmjerno ciljevima koji se direktivom o izmjeni žele postići. Većina delegacija, međutim, iznijela je mišljenje da su nepostojanje poreza na dobit ili nulta stopa poreza na dobit privlačne značajke za aranžmane izbjegavanja plaćanja poreza i da bi „obilježjem C.1” definitivno trebalo obuhvatiti te slučajeve;

- b) Prilog IV. dio C stavak 1. točka (b) podtočka ii.: niz delegacija nije mogao, iz istog razloga, kako je prethodno navedeno, podržati to da „obilježje C.1” obuhvaća aranžmane koji uključuju jurisdikcije koje propisuju plaćanje poreza na dobit po zakonskoj stopi nižoj od 35 % prosječne zakonske stope poreza na dobit u EU-u. U tom kontekstu mnoge delegacije podsjetile su na načelni prigovor koji su uložile u vezi s upućivanjem na zakonsku stopu poreza na dobit kao na pokazatelja mogućeg rizika od agresivnog poreznog planiranja. S druge strane, niz delegacija ustrajan je u tome da ta značajka ostane unutar područja primjene „obilježja C.1” (C.1 (b) ii.);
- c) Prilog IV. dio C stavak 1. točka (c): jedna delegacija zatražila je da se iz područja primjene ove točke isključe plaćanja koja su „djelomično izuzeta od poreza”;
- d) Prilog IV. dio C stavak 1. točka (d): neke delegacije iznijele su mišljenje da bi se, radi smanjenja administrativnog opterećenja i usmjeravanja pozornosti na aranžmane koji predstavljaju najveći rizik, područje primjene tog aranžmana trebalo ograničiti samo na „štetne povlaštene porezne režime”. Neke druge delegacije zatražile su da područje primjene ove točke i cijelog obilježja C.1 ostane što je moguće šire.

13. Važno je napomenuti da je područje primjene „ispitivanja osnovne koristi”, kako je opisano u preambuli Priloga IV. u Nacrtu direktive o izmjeni, i dalje važan sastavni dio „obilježja C.1”.¹ Potrebno je pronaći pravu ravnotežu pri odlučivanju koje bi vrste aranžmana opisane u „obilježju C.1” u konačnici trebale biti podložne „ispitivanju osnovne koristi”. Neke su delegacije navele da smatraju da će, ako aranžmani u okviru „obilježja C.1” ne budu podložni „ispitivanju osnovne koristi”, nadležna tijela dobivati previše informacija, što bi bilo previše složeno za obradu i utvrđivanje slučajeva izbjegavanja plaćanja poreza. S druge strane, mnoge delegacije navele su da je korisno zadržati što šire područje primjene „obilježja C.1”, bez primjene „ispitivanja osnovne koristi”, kako bi se sve takve informacije automatski razmjenjivale među nadležnim tijelima.

¹ U osnovi, „ispitivanje osnovne koristi” zadovoljeno je i aranžman postaje aranžman o kojem se izvješćuje ako je osnovna ili jedna od osnovnih koristi koje bi osoba očekivala od takvog aranžmana o kojem se izvješćuje i koji spada pod „obilježje C.1” ostvarivanje porezne pogodnosti.

14. S obzirom na sastanak ECOFIN-a u ožujku predsjedništvo se nada da bi sljedeći kompromisni tekst o „obilježju C.1”, kako je naveden u Prilogu I. ovoj napomeni, mogao biti prihvatljiv svim delegacijama. Sastojao bi se od sljedećih izmjena:

- obilježje C.1 uključivalo bi točku (b) podtočku i. (0 % ili nepostojanje poreza na dobit) , a područje primjene te točke proširilo bi se i na slučajeve „gotovo nulte” stope poreza na dobit;
- točka (b) podtočka ii. (zakonska stopa poreza na dobit niža od 35 % prosječne zakonske stope poreza na dobit u Uniji) izbrisala bi se, s obzirom na to da bi većina relevantnih aranžmana već bila obuhvaćena preostalim dijelom „obilježja C.1”;
- područje primjene točke (c) obuhvaćalo bi samo plaćanja koja su u cijelosti izuzeta od poreza;
- područje primjene točke (d) i dalje bi obuhvaćalo sve povlaštene porezne režime i bilo bi podložno „ispitivanju osnovne koristi”;
- aranžmani obuhvaćeni navedenim točkama (točka (b) podtočka i., točke (c) i (d)) bili bi podložni „ispitivanju osnovne koristi”.

IV. DALJNI KORACI

15. U tom kontekstu predsjedništvo se nada da bi tekst naveden u Prilogu I. ovoj napomeni kao i nacrt izjave Vijeća iz Priloga II. mogli biti prihvatljivi svim delegacijama i utrti put za politički dogovor na sastanku Vijeća ECOFIN.
16. Vijeće se stoga poziva da:
 - postigne politički dogovor o Nacrtu direktive, na temelju kompromisnog teksta predsjedništva navedenoga u Prilogu I. ovoj napomeni, s ciljem donošenja direktive, nakon što pravnici lingvisti izrade završnu verziju teksta i
 - zatraži da se nakon donošenja direktive u zapisnik unese izjava Vijeća, kako je navedeno u Prilogu II. ovoj napomeni.

**NACRT
DIREKTIVE VIJEĆA**

o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja u odnosu na prekogranične aranžmane o kojima se izvješćuje

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 113. i 115.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta¹,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

¹ SL C , , str. .

² SL C , , str. .

- (1) Kako bi se u obzir uzele nove inicijative u području porezne transparentnosti na razini Unije, Direktiva Vijeća 2011/16/EU¹ zadnjih godina više je puta izmijenjena. U tom kontekstu Direktivom Vijeća (EU) 2014/107² uveden je zajednički standard izvješćivanja (CRS) za informacije o financijskim računima unutar Unije. Tim standardom razvijenim u okviru OECD-a propisuje se automatska razmjena informacija o financijskim računima poreznih nerezidenata i uspostavlja okvir za tu razmjenu na svjetskoj razini. Direktiva 2011/16/EU izmijenjena je Direktivom Vijeća (EU) 2015/2376³, kojom se utvrđuje automatska razmjena informacija o prethodnim poreznim mišljenjima s prekograničnim učinkom, te Direktivom Vijeća (EU) 2016/881⁴ kojom se utvrđuje obvezna automatska razmjena informacija među poreznim tijelima u pogledu izvješćivanja po zemljama o multinacionalnim poduzećima. Imajući u vidu koristi koje porezna tijela mogu imati od informacija o sprječavanju pranja novca, Direktivom Vijeća (EU) 2016/2258⁵ utvrđena je obveza država članica da poreznim tijelima omoguće pristup postupcima dubinske analize klijenata koje primjenjuju financijske institucije na temelju Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća⁶. Iako je Direktiva 2011/16/EU nekoliko puta izmijenjena radi unaprjeđenja sredstava koja porezna tijela mogu upotrebljavati kako bi reagirala na agresivno porezno planiranje, i dalje je potrebno ojačati određene posebne aspekte transparentnosti postojećeg okvira oporezivanja.

¹ Direktiva Vijeća (EU) 2011/16 od 15. veljače 2011. o administrativnoj suradnji u području oporezivanja (SL L 64, 11.3.2011., str. 1.).

² Direktiva Vijeća (EU) 2014/107 od 9. prosinca 2014. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja (SL L 359, 16.2.2014., str. 1.).

³ Direktiva Vijeća (EU) 2015/2376 od 8. prosinca 2015. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja (SL L 332, 18.12.2015., str. 1.).

⁴ Direktiva Vijeća (EU) 2016/881 od 25. svibnja 2016. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja (SL L 146, 3.6.2016., str. 8.).

⁵ Direktiva Vijeća (EU) 2016/2258 od 6. prosinca 2016. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu pristupa poreznih tijela informacijama o sprečavanju pranja novca (SL L 342, 16.12.2016., str. 1.).

⁶ Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.).

- (2) Države članice sve teže štite svoje nacionalne porezne osnovice od smanjenja jer su strukture poreznog planiranja postale vrlo složene te se njima često iskorištava povećana mobilnost kapitala i ljudi unutar unutarnjeg tržišta. Te se strukture obično sastoje od aranžmana koji su razvijeni diljem različitih jurisdikcija s pomoću kojih se oporeziva dobit premješta u područja s povoljnijim poreznim režimima ili se smanjuje ukupna porezna obveza poreznog obveznika. Države članice zato često trpe znatna smanjenja poreznih prihoda, što ih sprječava da primjene porezne politike koje pogoduju rastu. Stoga je od ključne važnosti da porezna tijela država članica dobiju sveobuhvatne i relevantne informacije o potencijalno agresivnim poreznim aranžmanima. Te bi informacije poreznim tijelima omogućile brzo reagiranje na štetne porezne prakse i uklanjanje praznina u propisima donošenjem zakonodavstva ili provedbom odgovarajućih procjena rizika i poreznih nadzora. Izostanak reagiranja poreznih tijela na prijavljeni mehanizam ne bi, međutim, trebalo smatrati odobravanjem tog mehanizma.
- (3) S obzirom na to da većina potencijalnih aranžmana agresivnog poreznog planiranja obuhvaća više jurisdikcija, objavljivanjem informacija o tim aranžmanima ostvarili bi se dodatni pozitivni rezultati ako bi se te informacije razmjenjivale i među državama članicama. Konkretno, automatska razmjena informacija među poreznim tijelima ključna je kako bi se tim tijelima pružile potrebne informacije koje bi im omogućile poduzimanje mjera u slučajevima u kojima su uočene agresivne porezne prakse.

- (4) Imajući u vidu mogući doprinos transparentnog okvira za razvoj poslovnih aktivnosti u suzbijanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza na unutarnjem tržištu, upućen je poziv Komisiji da pokrene inicijative o obveznom objavljivanju potencijalnih aranžmana agresivnog poreznog planiranja u skladu s mjerom 12. projekta OECD-a o sprječavanju smanjenja porezne osnovice i premještanja dobiti (BEPS). Europski parlament u tom je kontekstu pozvao na oštrije mjere protiv posrednika koji pružaju potporu u aranžmanima koji mogu dovesti do porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza. Ujedno je važno napomenuti da je „Deklaracijom skupine G7 iz Barija od 13. svibnja 2017. o borbi protiv poreznog kriminaliteta i drugih nezakonitih financijskih tokova” OECD bio pozvan da započne raspravu o mogućim načinima rješavanja aranžmana osmišljenih radi zaobilaženja izvješćivanja u okviru zajedničkog standarda izvješćivanja (CRS) ili u svrhu skrivanja stvarnih vlasnika iza netransparentnih struktura, pri čemu treba uzeti u obzir i predložak pravila o obveznom objavljivanju na temelju pristupa primijenjenog na aranžmane izbjegavanja iz izvješća o mjeri 12. o sprječavanju smanjenja porezne osnovice i premještanja dobiti (BEPS).
- (5) Potrebno je podsjetiti da su određeni financijski posrednici i drugi pružatelji usluga poreznog savjetovanja izgleda aktivno pomagali svojim klijentima u prikrivanju novca u *offshore* strukturama. Nadalje, iako je zajednički standard izvješćivanja (CRS) koji je uveden Direktivom Vijeća (EU) 2014/107¹ važan korak u uspostavi transparentnog poreznog okvira u Uniji, barem kad je riječ o informacijama o financijskim računima, sustav se može dodatno poboljšati.

¹ Direktiva Vijeća (EU) 2014/107 od 9. prosinca 2014. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja (SL L 359, 16.2.2014., str. 1.).

- (6) Objavljivanjem potencijalnih aranžmana agresivnog poreznog planiranja s prekograničnom dimenzijom može se učinkovito doprinijeti naporima u stvaranju okružja pravednog oporezivanja na unutarnjem tržištu. Imajući to u vidu, korak u pravom smjeru bilo bi uvođenje obveze za posrednike o obavješćivanju poreznih tijela o određenim prekograničnim aranžmanima koji bi se mogli upotrijebiti za agresivno porezno planiranje. Kako bi se oblikovala cjelovitija politika bilo bi važno i da nakon objavljivanja, kao sljedeći korak, porezna tijela razmjenjuju informacije s istovrsnim tijelima drugih država članica. Takvim aranžmanima ujedno bi se trebala unaprijediti učinkovitost zajedničkog standarda izvješćivanja (CRS). Nadalje, bilo bi ključno Komisiji omogućiti pristup dostatnoj količini informacija kako bi mogla pratiti pravilno funkcioniranje ove Direktive. Takvim pristupom Komisije informacijama ne bi se države članice oslobodilo od obveze prijave državnih potpora Komisiji.
- (7) Potvrđuje se da bi objavljivanjem potencijalnih prekograničnih aranžmana agresivnog poreznog planiranja bilo više izgleda za postizanje predviđenog učinka odvrćanja ako bi se relevantne informacije poreznim tijelima dostavile u ranoj fazi, to jest prije nego li su objavljeni aranžmani stvarno provedeni. Kako bi se olakšalo djelovanje uprava država članica, naknadne automatske razmjene informacija o tim aranžmanima mogle bi se obavljati tromjesečno.
- (8) Kako bi se osiguralo pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta i spriječile praznine u predloženom okviru pravila, obvezu objavljivanja trebalo bi propisati za sve aktere koji su obično uključeni u osmišljavanje, stavljanje na tržište, organiziranje ili upravljanje primjenom prekogranične transakcije o kojoj se izvješćuje ili niza takvih transakcija, kao i za osobe koje u tome smislu pružaju pomoć ili savjet. Nužno je imati na umu da u određenim slučajevima obvezu objavljivanja nije moguće primijeniti na posrednika zbog obveze čuvanja profesionalne tajne odvjetnika ili u slučaju da nema posrednika jer je, primjerice, porezni obveznik interno osmislio i proveo aranžman. Stoga bi bilo ključno da u takvim okolnostima porezna tijela ne propuste priliku za dobivanje informacija o aranžmanima koji se odnose na poreze i koji bi mogli biti povezani s agresivnim poreznim planiranjem. Zbog toga bi u takvim slučajevima bilo potrebno obvezu objavljivanja prenijeti na poreznog obveznika koji ostvaruje korist od aranžmana.

- (9) Aranžmani agresivnog poreznog planiranja su se tijekom godina razvili i postali sve složeniji te se stalno mijenjaju i prilagođavaju obrambenim protumjerama poreznih tijela. Uzimajući to u obzir, bilo bi učinkovitije potencijalno agresivne porezne aranžmane nastojati obuhvatiti s pomoću izrade popisa značajki i elemenata transakcije koji snažno ukazuju na izbjegavanje plaćanja poreza ili zlouporabu poreznih pravila, a ne definiranjem pojma agresivnog poreznog planiranja. Te se indikacije nazivaju „obilježja”.
- (10) Budući da bi glavni cilj takvog zakonodavstva trebao biti osiguravanje pravilnog funkcioniranja unutarnjeg tržišta, ključno bi bilo ne propisivati na razini Unije u mjeri većoj od potrebne za ostvarivanje predviđenih ciljeva. Stoga bi bilo potrebno ograničiti sva zajednička pravila objavljivanja na prekogranične situacije, to jest situacije koje uključuju više od jedne države članice ili državu članicu i treću zemlju. U takvim okolnostima može se zbog mogućeg učinka na funkcioniranje unutarnjeg tržišta opravdati potreba za donošenjem zajedničkog skupa pravila, umjesto da se to pitanje rješava na nacionalnoj razini. Država članica mogla bi donijeti dodatne nacionalne mjere izvješćivanja slične naravi, ali se nadležnim tijelima drugih država članica ne bi trebale automatski priopćiti informacije koje su dodatno prikupljene uz informacije o kojima se izvješćuje u skladu s Direktivom. Te bi se informacije mogle razmjenjivati na zahtjev ili spontano u skladu s primjenjivim pravilima.
- (11) S obzirom na to da bi objavljeni aranžmani trebali imati prekograničnu dimenziju, bilo bi važno razmjenjivati relevantne informacije s poreznim tijelima drugih država članica kako bi se osigurala najveća moguća učinkovitost ove Direktive u odvrćanju od praksi agresivnog poreznog planiranja. Mehanizam razmjene informacija u kontekstu prethodnih poreznih mišljenja s prekograničnim učinkom i prethodnih sporazuma o transfernim cijenama trebao bi se upotrebljavati i za utvrđivanje obvezne i automatske razmjene objavljenih informacija o potencijalno agresivnim prekograničnim aranžmanima poreznog planiranja među poreznim tijelima u Uniji.

- (12) Kako bi se olakšala automatska razmjena informacija i osnažila djelotvorna uporaba resursa, razmjene informacija trebalo bi obavljati primjenom zajedničke komunikacijske mreže (CCN) koju je razvila Unija. U tom kontekstu informacije bi se evidentirale u sigurnom središnjem direktoriju o administrativnoj suradnji u području oporezivanja. Države članice trebale bi primijeniti niz praktičnih aranžmana, uključujući mjere za standardiziranje upućivanja svih potrebnih informacija s pomoću izrade standardnog obrasca. To bi trebalo uključivati i utvrđivanje jezičnih zahtjeva za predviđenu razmjenu informacija te odgovarajuću nadogradnju CCN-a.
- (13) Radi smanjenja na najmanju moguću mjeru troškova i administrativnog opterećenja za porezne uprave i posrednike te osiguravanja učinkovitosti ove Direktive u odvratanju od praksi agresivnog poreznog planiranja, područje primjene automatske razmjene informacija o prekograničnim aranžmanima o kojima se izvješćuje u Uniji trebalo bi uskladiti s međunarodnim kretanjima. Trebalo bi uvesti posebno obilježje za rješavanje aranžmana osmišljenih radi zaobilaženja obveza izvješćivanja koje uključuju automatsku razmjenu informacija. Za potrebe tog obilježja, sporazume o automatskoj razmjeni informacija o financijskim računima na temelju zajedničkog standarda izvješćivanja OECD-a trebalo bi smatrati istovjetnim obvezama izvješćivanja utvrđenima u članku 8. stavku 3.a i u Prilogu I. Direktivi Vijeća (EU) 2014/107. Pri provedbi dijelova ove Direktive koji se odnose na aranžmane izbjegavanja zajedničkog standarda izvješćivanja i aranžmane koji uključuju pravne osobe ili pravne aranžmane ili druge slične strukture, države članice mogle bi se koristiti radom OECD-a za potrebe ilustracije ili tumačenja, posebice njegovim predloškom pravila o obveznom objavljivanju za rješavanje aranžmana izbjegavanja zajedničkog standarda izvješćivanja i netransparentnih *offshore* struktura, kao i pripadajućim komentarom, kako bi se osigurala dosljednost primjene u svim državama članicama, u mjeri u kojoj su ti tekstovi usklađeni s odredbama prava EU-a.

- (13a) Iako države članice i dalje imaju nadležnost u području izravnog oporezivanja, primjereno je upućivati na nultu ili gotovo nultu stopu poreza na dobit, isključivo u svrhu jasnog definiranja područja primjene obilježja koje obuhvaća aranžmane koji uključuju prekogranične transakcije, o kojima bi u skladu s Direktivom 2011/16/EU trebali izvješćivati posrednici ili, prema potrebi, porezni obveznici, i o kojima bi nadležna tijela trebala automatski razmjenjivati informacije. Osim toga, primjereno je podsjetiti da prekogranični aranžmani agresivnog poreznog planiranja, čija je osnovna ili jedna od osnovnih svrha ostvarivanje porezne pogodnosti kojom se poništava cilj ili svrha mjerodavnoga poreznog prava, podliježu općem pravilu o suzbijanju zlouporabe kako je navedeno u članku 6. Direktive Vijeća (EU) 2016/1164 o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta.**
- (14) Kako bi se povećali izgledi za učinkovitost ove Direktive države članice trebale bi utvrditi sankcije za povrede nacionalnih pravila kojima se provodi ova Direktiva i osigurati stvarnu primjenu tih sankcija u praksi, njihovu razmjernost povredama i njihov odvraćajući učinak.
- (15) Radi osiguravanja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Direktive, osobito za automatsku razmjenu informacija među poreznim tijelima, provedbene ovlasti za donošenje standardnog obrasca s ograničenim brojem sastavnica, uključujući i jezična rješenja, trebalo bi dodijeliti Komisiji. Iz istog razloga Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za donošenje potrebnih praktičnih aranžmana za nadogradnju središnjeg direktorija o administrativnoj suradnji u području oporezivanja. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća¹.

¹ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (16) U skladu s člankom 28. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća¹ provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka. Svaka obrada osobnih podataka koja se provodi na temelju ove Direktive mora udovoljavati Direktivi 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća² te Uredbi (EZ) br. 45/2001.
- (17) Ovom se Direktivom poštuju temeljna prava i načela posebno priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima.
- (18) S obzirom na to da cilj ove Direktive, to jest poboljšanje funkcioniranja unutarnjeg tržišta s pomoću odvrćanja od prekograničnih aranžmana agresivnog poreznog planiranja, nije moguće dostatno ostvariti nekoordiniranim pojedinačnim djelovanjem država članica, nego se taj cilj na bolji način može ostvariti na razini Unije jer je usmjeren na mehanizme koji su razvijeni za moguće iskorištavanje tržišnih nedostataka nastalih međudjelovanjem različitih nacionalnih poreznih pravila, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je utvrđeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja, posebno s obzirom na to da je ograničena na aranžmane s prekograničnom dimenzijom u više od jedne države članice ili u državi članici i trećoj zemlji.
- (19) Direktivu 2011/16/EU trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELA JE OVU DIREKTIVU:

¹ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

² Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).

Članak 1.

Direktiva 2011/16/EU mijenja se kako slijedi:

(1) članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 9. mijenja se kako slijedi:

i. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) za potrebe članka 8. stavka 1. te članaka 8.a, 8.aa i 8.aaa sistemsko priopćavanje prethodno definiranih informacija drugoj državi članici, bez prethodnog zahtjeva, u prethodno utvrđenim pravilnim intervalima. Za potrebe članka 8. stavka 1. upućivanje na dostupne informacije odnosi se na informacije iz poreznih podataka države članice koja priopćuje informacije koje su raspoložive u skladu s postupcima za prikupljanje i obradu podataka u toj državi članici;”

ii. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) za potrebe svih odredaba ove Direktive osim članka 8. stavaka 1. i 3.a te članaka 8.a, 8.aa i 8.aaa sistemsko priopćavanje prethodno definiranih informacija predviđeno u podtočkama (a) i (b) ove točke.”

(b) dodaju se sljedeće točke:

„18. „prekogranični aranžman” znači aranžman koji se odnosi na više od jedne države članice ili na jednu državu članicu i treću zemlju, pri čemu je ispunjen najmanje jedan od sljedećih uvjeta:

- (a) sudionici u aranžmanu nisu svi rezidenti u porezne svrhe u istoj jurisdikciji;
- (b) jedan ili više sudionika u aranžmanu istodobno su rezidenti u porezne svrhe u više od jedne jurisdikcije;
- (c) jedan ili više sudionika u aranžmanu posluje u drugoj jurisdikciji preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj jurisdikciji, a taj je aranžman dio poslovanja ili cjelokupno poslovanje te stalne poslovne jedinice;
- (d) jedan ili više sudionika u aranžmanu obavlja djelatnost u drugoj jurisdikciji, a da pritom nije rezident u porezne svrhe u toj jurisdikciji niti je u njoj uspostavio stalnu poslovnu jedinicu;
- (e) takav aranžman mogao bi imati učinak na automatsku razmjenu informacija ili identifikaciju stvarnog vlasništva.

Za potrebe članka 3. točaka od 18. do 26., članka 8.aaa i Priloga IV. aranžmanom se ujedno smatra i niz aranžmana. Aranžman se može sastojati od više koraka ili dijelova.

- 19. „prekogranični aranžman o kojem se izvješćuje” znači svaki prekogranični aranžman koji sadrži najmanje jedno obilježje iz Priloga IV.
- 20. „obilježje” znači svojstvo ili značajka prekograničnog aranžmana u skladu s Prilogom IV., koji ukazuju na potencijalni rizik od izbjegavanja plaćanja poreza.

21. „posrednik” znači svaka osoba koja osmišljava, stavlja na tržište ili organizira prekogranični aranžman o kojem se izvješćuje ili takav aranžman stavlja na raspolaganje s ciljem njegove provedbe ili upravlja njegovom provedbom.

To ujedno znači svaka osoba koja, uzimajući u obzir relevantne činjenice i okolnosti i na temelju dostupnih informacija i relevantnog stručnog znanja i razumijevanja potrebnog za pružanje takvih usluga, zna ili bi se od nje u razumnoj mjeri moglo očekivati da zna da se obvezala na pružanje, izravno ili posredstvom drugih osoba, potpore, pomoći ili savjeta u pogledu osmišljavanja, stavljanja na tržište, organiziranja, stavljanja na raspolaganje s ciljem provedbe, ili upravljanja provedbom prekograničnog aranžmana o kojem se izvješćuje. Svaka osoba ima pravo dostaviti dokaze o tome da nije znala i da se od nje u razumnoj mjeri nije moglo očekivati da zna da je bila uključena u prekogranični aranžman o kojem se izvješćuje. U tu svrhu, osoba se može pozvati na sve relevantne činjenice i okolnosti, kao i na dostupne informacije i relevantno stručno znanje i razumijevanje.

Kako bi bila posrednik osoba ispunjava najmanje jedan od sljedećih dodatnih uvjeta:

- (a) rezident je u porezne svrhe u državi članici;
 - (b) u državi članici ima stalnu poslovnu jedinicu preko koje se pružaju usluge u vezi s aranžmanom;
 - (c) osnovana je u državi članici ili je regulirana zakonima države članice;
 - (d) registrirana je pri strukovnom udruženju u području pravnih, poreznih ili savjetodavnih usluga u državi članici.
22. „relevantni porezni obveznik” znači svaka osoba kojoj se prekogranični aranžman o kojem se izvješćuje stavlja na raspolaganje s ciljem njegove provedbe, ili koja je spremna provesti prekogranični aranžman o kojem se izvješćuje, ili koja je provela prvi korak takvog aranžmana.

23. za potrebe članka 8.aaa 'povezano društvo' znači osoba koja je povezana s drugom osobom na najmanje jedan od sljedećih načina:

- (a) osoba sudjeluje u upravljanju druge osobe tako da može ostvarivati znatan utjecaj na tu drugu osobu;
- (b) osoba sudjeluje u kontroliranju druge osobe na temelju udjela glasačkih prava koji premašuje 25 %;
- (c) osoba sudjeluje u kapitalu druge osobe na temelju prava vlasništva koje izravno ili neizravno premašuje 25 % kapitala;
- (d) osoba ima pravo na najmanje 25 % dobiti druge osobe.

Ako, kako je prethodno navedeno, u upravljanju, kontroliranju, kapitalu ili dobiti iste osobe sudjeluje više od jedne osobe, sve dotične osobe smatraju se povezanim društvima.

Ako iste osobe sudjeluju, kako je prethodno navedeno, u upravljanju, kontroliranju, kapitalu ili dobiti više osoba, sve dotične osobe smatraju se povezanim društvima.

Za potrebe ove točke smatra se da osoba koja djeluje zajedno s drugom osobom u pogledu glasačkih prava u subjektu ili u pogledu vlasništva kapitala subjekta ima udio u svim glasačkim pravima tog subjekta koje ima druga osoba odnosno da ima udio u vlasništvu kapitala tog subjekta koji drži druga osoba.

Kad je riječ o posrednim udjelima, ispunjenje zahtjeva iz točke (c) utvrđuje se množenjem stopa udjela po sukcesivnim redovima. Smatra se da osoba koja posjeduje više od 50 % glasačkih prava posjeduje 100 % tih prava.

Pojedinac, njegov bračni drug i njegov neposredni predak ili potomak smatraju se jednom osobom.

24. [...]

25. „utrživi aranžman” znači prekogranični aranžman koji je osmišljen, stavljen na tržište, spreman za provedbu ili je stavljen na raspolaganje s ciljem njegove provedbe, a da pritom ne treba znatnu prilagodbu.

26. „posebno prilagođeni aranžman” znači svaki prekogranični aranžman koji nije utrživ aranžman.

- (2) u poglavlju II. odjeljku II. dodaje se sljedeći članak:

„Članak 8.aaa

Područje primjene i uvjeti obvezne automatske razmjene informacija o prekograničnim aranžmanima o kojima se izvješćuje

1. Svaka država članica poduzima mjere koje su potrebne kako bi se od posrednika zahtijevalo da informacije u vezi s prekograničnim aranžmanima o kojima se izvješćuje, koje su im poznate, u njihovu su posjedu ili se nalaze pod njihovom kontrolom, podnesu nadležnim tijelima u roku od trideset dana počevši od:
 - (a) dana nakon što je prekogranični aranžman o kojem se izvješćuje stavljen na raspolaganje s ciljem njegove provedbe, ili
 - (b) dana nakon što je prekogranični aranžman o kojem se izvješćuje spreman za provedbu, ili
 - (c) trenutka kada je napravljen prvi korak u provedbi prekograničnog aranžmana o kojem se izvješćuje, ovisno o tome što nastupi ranije.

Neovisno o prvom podstavku, posrednici iz članka 3. stavka 21. drugog podstavka ujedno su obvezni dostaviti informacije u roku od trideset dana počevši dana nakon što su, izravno ili posredstvom drugih osoba, pružili potporu, pomoć ili savjet.

- 1.a U slučaju utrživih aranžmana, države članice poduzimaju mjere koje su potrebne kako bi se od posrednika zahtijevalo da svaka tri mjeseca sastavi periodično izvješće s ažuriranim informacijama o kojima se izvješćuje iz stavka 6. točaka (a), (d), (g) i (h), a koje su postale dostupne nakon podnošenja posljednjeg izvješća.

- 1.b Ako je posrednik dužan nadležnim tijelima u više od jedne države članice podnijeti informacije o prekograničnim aranžmanima o kojima se izvješćuje, takve informacije podnose se samo u državi članici koja je prva na popisu u nastavku:
- (a) u državi članici u kojoj je posrednik rezident u porezne svrhe;
 - (b) u državi članici u kojoj posrednik ima stalnu poslovnu jedinicu preko koje se pružaju usluge u vezi s aranžmanom;
 - (c) u državi članici u kojoj je posrednik osnovan ili je reguliran njezinim zakonima;
 - (d) u državi članici u kojoj je posrednik registriran pri strukovnom udruženju u području pravnih, poreznih ili savjetodavnih usluga.
- 1.c Ako u skladu sa stavkom 1.b postoji više obveza izvješćivanja, posrednik se izuzima od obveze podnošenja informacija ako ima dokaz, u skladu s nacionalnim pravom, da su iste informacije podnesene u drugoj državi članici.
2. Svaka država članica može poduzeti mjere koje su potrebne kako bi posrednicima omogućilo izuzeće od obveze podnošenja informacija o prekograničnom aranžmanu o kojem se izvješćuje, ako bi se obvezom izvješćivanja prekršila obveza čuvanja profesionalne tajne na temelju nacionalnog prava te države članice. U takvim okolnostima, svaka država članica poduzima mjere koje su potrebne kako bi se od posrednika zahtijevalo da bez odgode obavijeste sve druge posrednike ili, ako takvih posrednika nema, relevantnog poreznog obveznika o obvezama objavljivanja kojima podliježu na temelju stavka 2.a.
- Posrednici imaju pravo na izuzeće iz prvog podstavka samo u mjeri u kojoj posluju unutar ograničenja nadležnog nacionalnog zakonodavstva kojim se uređuje njihova djelatnost.

- 2.a Ako nema posrednika ili ako je posrednik obavijestio relevantnog poreznog obveznika ili drugog posrednika o primjeni izuzeća iz stavka 2., svaka država članica poduzima mjere koje su potrebne kako bi drugi prijavljeni posrednik, ili, ako nema takvog posrednika, relevantni porezni obveznik snosio obvezu podnošenja informacija o prekograničnom aranžmanu o kojem se izvješćuje.
- 2.b Relevantni porezni obveznik koji ima obvezu izvješćivanja podnosi informacije u roku od trideset dana, počevši od dana nakon što je prekogranični aranžman o kojem se izvješćuje stavljen tom relevantnom poreznom obvezniku na raspolaganje s ciljem njegove provedbe, ili nakon što je taj aranžman spreman za provedbu od strane relevantnog poreznog obveznika, ili ako je napravljen prvi korak u njegovoj provedbi u vezi s relevantnim poreznim obveznikom, ovisno o tome što nastupi ranije.

Ako je relevantni porezni obveznik obavezan nadležnim tijelima u više od jedne države članice podnijeti informacije o prekograničnom aranžmanu o kojem se izvješćuje, takve informacije podnose se samo nadležnim tijelima države članice koja je prva na popisu u nastavku:

- i. države članice u kojoj je relevantni porezni obveznik rezident u porezne svrhe;
- ii. države članice u kojoj relevantni porezni obveznik ima stalnu poslovnu jedinicu koja ostvaruje koristi od aranžmana;
- iii. države članice u kojoj relevantni porezni obveznik prima dohodak ili ostvaruje dobit, iako relevantni porezni obveznik nije rezident u porezne svrhe i nema stalnu poslovnu jedinicu u bilo kojoj državi članici;
- iv. države članice u kojoj relevantni porezni obveznik obavlja djelatnost, iako relevantni porezni obveznik nije rezident u porezne svrhe i nema stalnu poslovnu jedinicu u bilo kojoj državi članici.

2.c Ako u skladu sa stavkom 2.b postoji više obveza izvješćivanja, relevantni porezni obveznik izuzima se od obveze podnošenja informacija ako ima dokaz, u skladu s nacionalnim pravom, da su iste informacije podnesene u drugoj državi članici.

3. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kojima se zahtijeva da, ako postoji više od jednog posrednika, obvezu podnošenja informacija o prekograničnom aranžmanu o kojem se izvješćuje imaju svi posrednici koji sudjeluju u istom prekograničnom aranžmanu o kojem se izvješćuje.

Posrednik se izuzima od obveze podnošenja informacija samo u mjeri u kojoj ima dokaz, u skladu s nacionalnim pravom, da je iste informacije iz stavka 6. već podnio drugi posrednik.

3.a Svaka država članica poduzima potrebne mjere kojima se zahtijeva da, ako obvezu izvješćivanja ima relevantni porezni obveznik i ako postoji više od jednoga relevantnog poreznog obveznika, relevantni porezni obveznik koji podnosi informacije u skladu sa stavkom 2.a bude onaj koji je prvi na popisu u nastavku:

- (i) relevantni porezni obveznik koji je dogovorio prekogranični aranžman o kojem se izvješćuje s posrednikom;
- (ii) relevantni porezni obveznik koji upravlja provedbom aranžmana.

Svaki relevantni porezni obveznik izuzima se od obveze podnošenja informacija samo u mjeri u kojoj ima dokaz, u skladu s nacionalnim pravom, da je iste informacije iz stavka 6. već podnio drugi relevantni porezni obveznik.

- 3.b Svaka država članica poduzima potrebne mjere kojima se zahtijeva da svaki relevantni porezni obveznik poreznoj upravi podnosi informacije o svojoj upotrebi aranžmana u svakoj od godina u kojima ga je upotrebljavao.
4. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kojima se od posrednikâ i relevantnih poreznih obveznika zahtijeva da podnose informacije o prekograničnim aranžmanima o kojima se izvješćuje čiji je prvi korak proveden u razdoblju između datuma stupanja na snagu i datuma početka primjene ove Direktive. Posrednici i relevantni porezni obveznici, prema potrebi, podnose informacije o tim prekograničnim aranžmanima o kojima se izvješćuje do 31. kolovoza 2020.
5. Nadležno tijelo države članice u kojoj su podnesene informacije na temelju stavka od 1. do 4. ovog članka nadležnim tijelima svih drugih država članica dostavlja informacije iz stavka 6. ovog članka s pomoću automatske razmjene u skladu s praktičnim postupcima donesenima na temelju članka 21.

6. Informacije koje država članica dostavlja na temelju stavka 5. sadržavaju sljedeće, ovisno o slučaju:
- (a) identifikaciju posrednikâ i relevantnih poreznih obveznika, uključujući njihovo ime, datum i mjesto rođenja (u slučaju fizičke osobe), rezidentnost u porezne svrhe i identifikacijski broj poreznog obveznika (TIN) te, prema potrebi, osobe koje su povezana društva relevantnog poreznog obveznika;
 - (b) pojedinosti o obilježjima iz Priloga IV. zbog kojih nastaje obveza izvješćivanja o prekograničnom aranžmanu;
 - (c) sažetak sadržaja prekograničnog aranžmana o kojem se izvješćuje, uključujući upućivanje na ime pod kojim je općenito poznat, ako postoji, i opis relevantnih poslovnih aktivnosti ili aranžmana u apstraktnom smislu u kojem se ne otkrivaju poslovne, industrijske ili profesionalne tajne ni poslovni proces, ili informacije čije bi otkrivanje bilo u suprotnosti s javnim poretom;
 - (d) datum na koji je poduzet ili na koji će biti poduzet prvi korak u provedbi prekograničnog aranžmana o kojem se izvješćuje;
 - (e) pojedinosti o nacionalnim odredbama koje čine temelj prekograničnog aranžmana o kojem se izvješćuje;
 - (f) vrijednost prekograničnog aranžmana o kojem se izvješćuje;
 - (g) navođenje države članice relevantnih poreznih obveznika i bilo kojih drugih država članica na koje bi prekogranični aranžman o kojem se izvješćuje mogao utjecati;
 - (h) navođenje bilo koje druge osobe u državi članici, ako postoji, na koju bi prekogranični aranžman o kojem se izvješćuje mogao utjecati, uz navođenje država članica s kojima je ta osoba povezana.

- 6.a Izostanak reakcije porezne uprave na prekogranični aranžman o kojem se izvješćuje ne podrazumijeva prihvaćanje valjanosti ili poreznog tretmana tog aranžmana.
7. Kako bi olakšala razmjenu informacija iz stavka 5. ovog članka, Komisija donosi praktične postupke potrebne za provedbu ovog članka, uključujući mjere za standardizaciju priopćavanja informacija iz stavka 6. ovog članka, u okviru postupka za utvrđivanje standardnog obrasca iz članka 20. stavka 5.
8. Komisija nema pristup informacijama navedenima u stavku 6. točkama (a), (c) i (h).
9. Automatska razmjena informacija provodi se u roku od jednog mjeseca od završetka tromjesečja u kojem su te informacije bile podnesene. Prve informacije dostavljaju se do 31. listopada 2020.”

(3) u članku 20. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Komisija donosi standardne obrasce, uključujući jezična rješenja, u skladu s postupkom navedenim u članku 26. stavku 2., u sljedećim slučajevima:

- (a) za automatsku razmjenu informacija o prethodnim poreznim mišljenjima s prekograničnim učinkom i prethodnim sporazumima o transfernim cijenama u skladu s člankom 8.a prije 1. siječnja 2017.;
- (b) za automatsku razmjenu informacija o prekograničnim aranžmanima o kojima se izvješćuje u skladu s člankom 8.aaa prije 30. lipnja 2019.

Ti standardni obrasci ne premašuju sastavnice za razmjenu informacija navedenih u članku 8.a stavku 6. i članku 8.aaa stavku 6. ni druga srodna područja koja su povezana s tim sastavnicama koje su potrebne za ostvarivanje ciljeva iz članaka 8.a odnosno 8.aaa.

Jezičnim rješenjima iz prvog podstavka ne smije se onemogućiti države članice da informacije iz članaka 8.a i 8.aaa priopćuju na bilo kojem od službenih jezika Unije. Međutim, tim se jezičnim rješenjima može predvidjeti da se ključni elementi takvih informacija šalju i na nekom drugom službenom jeziku Unije.”

(4) u članku 21. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Komisija do 31. prosinca 2017. izrađuje siguran središnji direktorij za države članice o administrativnoj suradnji u području oporezivanja u kojem se informacije koje se priopćuju u okviru članka 8.a stavaka 1. i 2. evidentiraju radi ispunjenja zahtjeva za automatsku razmjenu iz tih stavaka te pruža tehničku i logističku potporu za njega.

Komisija do 31. prosinca 2019. izrađuje siguran središnji direktorij za države članice o administrativnoj suradnji u području oporezivanja u kojem se informacije koje se priopćuju u okviru članka 8.aaa stavaka 5., 6. i 7. evidentiraju radi ispunjenja zahtjeva za automatsku razmjenu iz tih stavaka te pruža tehničku i logističku potporu za njega.

Nadležna tijela svih država članica imaju pristup informacijama koje se evidentiraju u tom direktoriju. Komisija također ima pristup informacijama evidentiranim u tom direktoriju, no u okviru ograničenja utvrđenih u članku 8.a stavku 8. i članku 8.aaa stavku 8. Komisija donosi potrebne praktične postupke u skladu s postupkom iz članka 26. stavka 2.

U razdoblju prije nego taj sigurni središnji direktorij postane operativan automatska razmjena iz članka 8.a stavaka 1. i 2. te članka 8.aaa stavaka 5., 6. i 7. provodi se u skladu sa stavkom 1. ovog članka i primjenjivim praktičnim postupcima.”

(5) u članku 23. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Države članice dostavljaju Komisiji godišnju ocjenu djelotvornosti automatske razmjene informacija iz članaka 8., 8.a, 8.aa i 8.aaa, kao i postignute praktične rezultate. Komisija provedbenim aktima donosi oblik i uvjete priopćavanja za tu godišnju ocjenu. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 26. stavka 2.”

(6) članak 25.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 25.a

Sankcije

Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju u slučaju kršenja nacionalnih odredaba donesenih na temelju ove Direktive koje se odnose na članke 8.aa i 8.aaa te donose sve potrebne mjere kako bi osigurale da se one provedu. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.”

(7) Članak 27. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 27.

Izvješćivanje

1. Svaki pet godina nakon 1. siječnja 2013. Komisija podnosi izvješće o primjeni ove Direktive Europskom parlamentu i Vijeću.
2. Svake dvije godine nakon 1. srpnja 2020. države članice i Komisija ocjenjuju relevantnost Priloga IV. i Komisija podnosi izvješće Vijeću. Uz izvješće se prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog.”

(8) dodaje se Prilog IV., čiji je tekst utvrđen u Prilogu ovoj Direktivi.

Članak 2.

1. Države članice najkasnije do 31. prosinca 2019. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

One primjenjuju te odredbe od 1. srpnja 2020.

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Vijeće

Predsjednik

„PRILOG IV.
OBILJEŽJA

Opća obilježja u okviru kategorije A i posebna obilježja u okviru kategorije B i kategorije C stavka 1. točke (b) podtočke i., [...] točaka (c) i (d) mogu se uzeti u obzir samo ako zadovoljavaju „ispitivanje osnovne koristi”.

Ispitivanje osnovne koristi

Ispitivanje se smatra zadovoljenim ako se može utvrditi da je ostvarivanje porezne pogodnosti osnovna korist ili jedna od osnovnih koristi za koje, uzimajući u obzir sve relevantne činjenice i okolnosti, osoba može razumno očekivati da će proizići iz aranžmana.

U kontekstu obilježja u okviru kategorije C stavka 1. prisutnost uvjeta iz kategorije C stavka 1. točke (b) podtočke i., [...] točke (c) ili (d) ne može samo po sebi biti razlog za zaključivanje da aranžman zadovoljava ispitivanje osnovne koristi.

A. Opća obilježja povezana s ispitivanjem osnovne koristi

1. Aranžman u kojem se relevantni porezni obveznik ili sudionik u aranžmanu obvezuje ispuniti uvjet povjerljivosti kojim se od njega može zahtijevati da drugim posrednicima ili poreznim tijelima ne otkriva način na koji bi se tim aranžmanom mogla osigurati porezna pogodnost.
2. Aranžman u kojem posrednik ima pravo na naknadu (ili udio, naknadu za trošak financiranja ili druge naknade) za aranžman i ta je naknada određena uzimajući u obzir:
 - (a) iznos porezne pogodnosti koja je proizišla iz aranžmana; ili
 - (b) pitanje je li ta porezna pogodnost zaista proizišla iz aranžmana. To bi uključivalo obvezu posrednika da djelomično ili u cijelosti izvrši povrat naknada ako se namjeravana porezna pogodnost proizišla iz aranžmana ne ostvari djelomično ili u cijelosti.
3. Aranžman koji obuhvaća bitno standardiziranu dokumentaciju i/ili strukturu te je dostupan više nego jednom relevantnom poreznom obvezniku bez potrebe za bitnim prilagodbama radi provedbe.

B. Posebna obilježja povezana s ispitivanjem osnovne koristi

1. Aranžman na temelju kojega sudionik u aranžmanu poduzima umjetne korake koji obuhvaćaju stjecanje poduzeća koje posluje s gubitkom, prekid glavne djelatnosti tog poduzeća i upotrebu njegovih gubitaka radi smanjenja svoje porezne obveze, među ostalim prijenosom tih gubitaka u drugu jurisdikciju ili ubrzanom primjenom tih gubitaka.
2. Aranžman koji ima učinak pretvaranja prihoda u kapital, darove ili druge kategorije prihoda koje se oporezuju nižom poreznom stopom ili su oslobođene od poreza.
3. Aranžman koji uključuje kružne transakcije koje za posljedicu imaju fiktivno trgovanje financijskim sredstvima (*round-tripping*), i to uključivanjem posrednih subjekata bez druge primarne komercijalne funkcije ili transakcija koje se međusobno prebijaju ili poništavaju ili koje imaju slične značajke.

C. Posebna obilježja povezana s prekograničnim transakcijama

1. Aranžman koji uključuje prekogranična plaćanja između dvaju ili više povezanih društava koja se mogu odbiti od poreza, pri čemu je ispunjen barem jedan od sljedećih uvjeta:
 - (a) primatelj nije rezident u porezne svrhe ni u jednoj poreznoj jurisdikciji;
 - (b) iako je primatelj rezident u porezne svrhe u određenoj jurisdikciji, ta jurisdikcija:
 - i. ne propisuje obvezu plaćanja poreza na dobit ili propisuje plaćanje **nulte ili gotovo nulte stope** poreza na dobit [...]; ili
 - ii. [...]
 - iii. uvrštena je na popis jurisdikcija trećih zemalja koje su države članice zajedno ili u okviru Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj ocijenile kao nekooperativne;
 - (c) plaćanje je [...] u cijelosti izuzeto od poreza u jurisdikciji u kojoj je primatelj rezident u porezne svrhe;
 - (d) plaćanje podliježe povlaštenom poreznom režimu u jurisdikciji u kojoj je primatelj rezident u porezne svrhe.
2. Odbici za istu amortizaciju imovine potražuju se u više od jedne jurisdikcije.

3. Oslobodjenje od dvostrukog oporezivanja u pogledu iste stavke prihoda ili kapitala potražuje se u više od jedne jurisdikcije.
 4. Postoji aranžman koji obuhvaća prijenose imovine i u kojem postoji materijalna razlika u iznosu koji se smatra plativim u zamjenu za imovinu u uključenim jurisdikcijama.
- D. Posebna obilježja u vezi s automatskom razmjenom informacija i stvarnim vlasništvom
1. Aranžman kojim se može dovesti u pitanje obveza izvješćivanja u skladu s propisima kojima se provodi zakonodavstvo Unije ili bilo kojim jednakovrijednim sporazumima o automatskoj razmjeni informacija o financijskim računima, uključujući sporazume s trećim zemljama, ili kojim se iskorištava nepostojanje takvog zakonodavstva ili sporazumâ. Ti aranžmani uključuju barem sljedeće:
 - (a) upotrebu računa, proizvoda ili ulaganja koje nije, ili se za njega tvrdi da nije, financijski račun, ali ima značajke koje su u bitnoj mjeri slične značajkama financijskog računa;
 - (aa) prijenos financijskih računa ili imovine ili upotrebu jurisdikcija koje ne obvezuje automatska razmjena informacija o financijskim računima s državom rezidentnosti relevantnog poreznog obveznika;
 - (b) ponovnu klasifikaciju prihoda i kapitala u proizvode ili plaćanja koji ne podliježu automatskoj razmjeni informacija o financijskim računima;
 - (c) prijenos ili konverziju financijske institucije ili financijskog računa ili njihove imovine u financijsku instituciju ili financijski račun ili imovinu koji ne podliježu izvješćivanju u skladu s automatskom razmjenom informacija o financijskim računima;

- (d) upotrebu pravnih subjekata, aranžmana ili struktura kojima se uklanja ili se za njih tvrdi da uklanjaju izvješćivanje jednog ili više imatelja računa ili osoba koje imaju kontrolu u skladu s automatskom razmjenom informacija o financijskim računima;
 - (e) aranžmani kojima se dovode u pitanje postupci dubinske analize ili iskorištavaju slabosti postupaka dubinske analize kojima se financijske institucije služe radi ispunjavanja svojih obveza izvješćivanja informacija o financijskim računima, uključujući upotrebu jurisdikcija s neprimjerenim ili slabim sustavima provedbe zakonodavstva o sprečavanju pranja novca ili sa slabim zahtjevima u pogledu transparentnosti za pravne osobe ili pravne aranžmane.
2. Aranžman koji uključuje netransparentan lanac pravnog ili stvarnog vlasništva uz upotrebu osoba, pravnih aranžmana ili struktura:
- a) koje ne obavljaju znatnu gospodarsku djelatnost s pomoću odgovarajućeg osoblja, opreme, imovine i zgrada; i
 - b) koje su osnovane ili pod kontrolom ili se njima upravlja ili imaju rezidentnost ili poslovni nastan u bilo kojoj jurisdikciji koja nije jurisdikcija rezidentnosti jednog ili više stvarnih vlasnika imovine koju drže takve osobe, pravni aranžmani ili strukture; i
 - c) pri čemu se ne može identificirati stvarne vlasnike takvih osoba, pravnih aranžmana ili struktura, kako su definirani u Direktivi 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma.

- E. Posebna obilježja povezana s transfernim cijenama
1. Aranžman koji uključuje upotrebu jednostranih pravila sigurne luke.
 2. Aranžman koji uključuje prijenos nematerijalne imovine čiju je vrijednost teško utvrditi. Pojam nematerijalne imovine čiju je vrijednost teško utvrditi (HTVI) obuhvaća nematerijalnu imovinu ili prava u okviru nematerijalne imovine za koju, u trenutku njihova prijenosa između povezanih društava:
 - (i) ne postoje pouzdane usporedive vrijednosti i
 - (ii) u vrijeme pokretanja transakcije predviđanja budućih novčanih tokova ili prihoda za koje se očekuje da će proizići iz prenesene nematerijalne imovine ili pretpostavke koje se primjenjuju pri utvrđivanju vrijednosti nematerijalne imovine vrlo su nepouzdana, zbog čega je teško predvidjeti razinu konačnog uspjeha nematerijalne imovine u trenutku prijenosa.
 3. Aranžman koji uključuje [...] prekogranični prijenos funkcija i/ili rizika i/ili imovine unutar grupe ako [...] **predviđena godišnja dobit prije kamata i poreza (EBIT) tijekom trogodišnjeg razdoblja nakon prijenosa, prenositelja ili prenositeljâ, iznosi manje od 50 % predviđenoga godišnjeg EBIT-a tog prenositelja ili tih prenositeljâ u slučaju da prijenos nije izvršen.**

NACRT IZJAVE VIJEĆA ZA ZAPISNIK

Kako bi se osigurali odgovarajući jednaki uvjeti s obzirom na učinkovitu razmjenu informacija i potpunu transparentnost u pogledu sustava izbjegavanja zajedničkog standarda izvješćivanja (CRS), Vijeće izražava snažnu političku potporu djelovanju na međunarodnoj razini s ciljem opće provedbe pravila o obveznom objavljivanju za rješavanje aranžmana izbjegavanja zajedničkog standarda izvješćivanja i netransparentnih struktura.
